

POLSKI ZWIĄZEK FILATELISTÓW
OKRĘG BYDGOSKI

*Klub
Zainteresowań*

Kolejnictwo

ILUSTROWANY BIULETYN TEMATYCZNY

Pismo filatelistów tematyków komunikacji szynowej

3 • 1998 WRZESIEŃ 41

ROK XI

WYDAWNICTWO WYRÓŻNIONE MEDALEM PZF
„ZA ZASŁUGI DLA ROZWOJU PUBLIKACJI FILATELISTYCZNYCH”

FILUMENISTYKA XXI WIEKU

Tekst niniejszego felietonu został opublikowany wcześniej w numerze „Filatelisty” (6/98, s. 242). Ponieważ zamieszczono go z licznymi skrótami i pod zmienionym tytułem, czym – niestety – wypaczono ogólny sens wypowiedzi, pozwalam sobie przedstawić jego oryginalną wersję poniżej.

* * *

Od pewnego czasu na łamach czasopism filatelistycznych (i nie tylko), rozwija się dyskusja związana z nowym rodzajem kolekcjonerstwa a mianowicie, zbieraniem kart telefonicznych. Spór toczy się właściwie o to, czy nowy obiekt zbieractwa można zaliczyć w jakiś przekonujący sposób do filatelistyki. Już na wstępie należałoby stanowczo podkreślić, że bez wątpienia karta telefoniczna nie jest znakiem pocztowym nawet, gdyby emitentem był pocztowy podmiot. Karta magnetyczna bowiem nie jest w żaden sposób związana z funkcjonowaniem poczty, to znaczy, nie uczestniczy w jakimkolwiek kontekście w obrocie przesyłek. Podążając tym tokiem rozumowania możemy nie bez racji stwierdzić, że zwykła widokówka jest bardziej „pocztowa”, ponieważ stanowi akceptowany przez pocztę obiekt spedycji. Teoretycy filatelistyki z pewnością mogliby tę kwestię rozwinąć i uzasadnić bardziej szczegółowo. Skoro zatem problem od strony merytorycznej jest jednoznacznie zdefiniowany, w czym tkwi istota zagadnienia?

Otóż – moim zdaniem – istnieją mniej lub bardziej uzasadnione obawy, że oto filateliście przybył groźny, bo realny konkurent. Konkurent silny (takie przynajmniej sprawia wrażenie), dynamicznie się rozwijający i na swój sposób – atrakcyjny. No, właśnie. Spróbujmy się zastanowić, w czym tkwi istota owej atrakcyjności. Po pierwsze; przedmiot określany telefoniczną kartą magnetyczną jest zupełnie nową „jakością”, nie posiadającą żadnego istniejącego odpowiednika. Po drugie; nowoczesność wykonania – plastik o wysokich walorach użytkowych zapewniających dużą trwałość i odporność na przypadkowe uszkodzenia. Po trzecie, na co chyba niewielu zwróciło uwagę to fakt, że karta doskonale wypełniła istniejącą „lukę gabarytową” pomiędzy znaczkiem a widokówką, coś co nie jest zbyt małe a jednocześnie, niezbyt duże. Nie należy się więc dziwić, że karty magnetyczne w porównaniu ze znaczkami są chętniej oglądane na wystawach, ponieważ bardziej czytelne są w odbiorze. Aspekt estetyczny jest w zasadzie porównywalny, tak więc nie on stanowi czynnik o pierwszorzędny znaczeniu.

Spójrzmy jednak na drugą stronę „medalu”, a raczej karty. Znaczek pocztowy to blisko 160-letnia historia i tradycja, za tym niepozornym kawałeczkiem zadrukowanego papieru stoi, jakby nie patrzeć, autorytet państwa, prestiż tak szacownej instytucji jak Poczta. Znaczek „urodził” datownik, stemple, nalepki, całostki, całości, taryfy, etc., czyli to wszystko, co dziś stanowi domenę filatelistyki. Jeśli do tego dodamy rozmaite specjalizacje związane z techniką druku, rodzajami papieru, farby, typami perforacji, znakami wodnymi, itp., to możemy dostrzec w pełni całe, niepoliczalne bogactwo filatelistyki. A cóż reprezentuje sobą plastikowy zeton? Magia kolorowego obrazka to trochę za mało, o czym mogli się już wcześniej przekonać zbieracze etykiet zapalczanych, więc raczej nowy rodzaj kolekcjonerstwa właściwiej byłoby określić nie filatelistyką, lecz filumenistyką XXI wieku.

Niezależnie jednak od tego, jak to sobie ocenimy i zaklasyfikujemy, istnieje problem organizacyjny, którego lekceważyć nie należy. Ponieważ istotny (?) odsetek zbieraczy kart stanowią filateliści, należałoby zastanowić się, czy nie utworzyć przy (podkreślam – PRZY), a nie w strukturze PZF, sekcję fonokartyków, która opracowałaby własny statut i regulaminy, jeżeli taka byłaby wola zainteresowanych.

AKTUALNOŚCI

SPOTKANIE: 17 PAŹDZIERNIKA W ŁODZI

Tego dnia, w sobotę, w Ośrodku Kultury "Górna" przy ul. Siedleckiej 1, odbędzie się 33. Ogólnopolskie Spotkanie Członków KZ PZF "KOLEJNICTWO". Honory Gospodarzy pełnić będą Koledzy; Ireneusz Kołaciński i Arkadiusz Rejter. Serdecznie zapraszamy!

DOJAZD Z dworca PKP Łódź Fabryczna tramwajami linii 4 i 5 w kierunku Chojen. Należy wysiąść przy II Zajeźdni Tramwajowej, róg ul. Kilińskiego i Dąbrowskiego, a następnie cofnąć się do ulicy Siedleckiej. Z dworca PKP Łódź Kaliska - tramwajem linii 20. Wysiąść j/w. Gdyby linia ta była zawieszona z uwagi na remont torowiska, należy wsiąść do tramwaju linii 10 w kierunku na Widzew, i przesiąść się na skrzyżowaniu ulic Piłsudskiego i Kilińskiego na tramwaje 4 i 5, dalej j/w. Przed wejściem do tramwaju upewnijmy się, że podążamy we właściwym kierunku.

Nie przypadkowo nasze jesienne spotkanie odbędzie się w Łodzi. Upłynie bowiem ono pod znakiem 100-lecia tramwaju. Oficjalne obchody rozpoczną się już 1 września stosowaniem w up. Łódź 1 dwóch datowników okolicznościowych, do których Poczta Polska wydała także dwie kartki beznominałowe. Reprodukcyjne walorów zamieszczamy na s.7. Zakończenie obchodów nastąpi w wigilię jubileuszu, czyli 23 grudnia.

Możemy uchylić rąbka tajemnicy i poinformować, że z okazji spotkania będzie stosowana specjalna nakładka na maszynę frankującą oraz zostanie wydana kartka beznominałowa. Nakładka jest niezwykle atrakcyjna, przedstawia bowiem wiadukt dawnego Dworca Kaliskiego z parowozem Tr 21, pod którym przejeżdża tramwaj. Na przybyłych czekają także różne niespodzianki, m.in. planuje się, że po spotkaniu Koledzy, którzy zechcą, zostaną odwiezieni zabytkowym tramwajem na dworzec PKP. Wszystko wskazuje więc na to, że warto będzie przyjechać. Zachęcamy zatem Kolegów do odwiedzenia Łodzi.

Jak zwykle odbędzie się część "robocza", poświęcona sprawom wewnątrzklubowym oraz rzecz jasna, spotkanie wymienne.

UWAGA! Klub zabezpieczy w abonamencie jedynie kartkę z obitką frankatury. Wszyscy, którzy reflektują na datowniki okolicznościowe na specjalnych kartkach (patrz, s.7), mogą zwrócić się do Kolegi Arkadiusza Rejtera, ul. Siedleckiej 1, Łódź 94-004, tel.domowy 42 25 25 25.

plywa 28 września.

. Termin stosowania datowników u-

DATOWNIKI OKOLICZNOŚCIOWE

✿ ROSNOWO - 1998.07.05 - był stosowany datownik z okazji 100-lecia kolejki wąskotorowej. Bliższe oględziny wskazują, że na datowniku umieszczono parowóz amerykański(!) rodem z filmowego westernu, o znanym układzie osi 2-2-0. Ręce opadają...

✿ ŁÓDŹ 1 (PNA 90-950) - 1998.09.01 - są w użyciu dwa stemple z tramwajami GE 58 oraz 805N, reprodukcje - patrz, s.7, a także wyżej.

✿ CZERWIEŃSK ODRZAŃSKI (PNA 66-016) - 1998.09.25 - będzie stosowany datownik o treści; "100 lat Zakładu Taboru PKP". Stempel nie objęty klubowym abonamentem.

ZŁOTY MEDAL DLA NOWACZYŃSKIEGO

Miło nam poinformować, że Międzynarodowe Stowarzyszenie Filatelistów "KOLEJNICTWO" (IME), przyznało naszemu Koledze Aleksemu Nowaczyńskiemu z Gdańska, który ukończył właśnie 91 rok życia, złoty medal zasługi - GOLDENE EHRENNADEL. Przyłączamy się z gratulacjami!

NA OKŁADCE ...

...znaczek wprowadzony do obiegu 10 lipca, wchodzący w skład cztero-znaczkowej serii "Malarstwo Nikifora". Na znaczku o nominale 2,35 zł re-produkcja obrazu pt. "Stacja Ugrybów". Nieco więcej na ten temat napiszemy w jednym z następnych biuletynów.

KLUB ZAINTERESOWAŃ PZF « STALOWY SZLAK »

Niewielu Kolegów wie zapewne o tym, że dokładnie przed 31 laty powstał w Polsce klub zainteresowań zbieraczy znaków pocztowych o tematyce kolejowej, który przyjął nazwę "Stalowy Szlak". Jak wynika ze wzmianki w Encyklopedii Filatelistyki (s.246), działał on zaledwie rok czasu, a więc bardzo krótko. Wiadomo, że założycielem tego klubu był śp. Tadeusz Grabkowski, pracownik Południowej DOKP, zaś sekretarzem Jerzy Rożko z Przemysła. Jak się okazało niedawno, p. Rożko nadal przejawia aktywność na niwie filatelistyki, czego dowodem jest autorska seria pamiątkowych wydawnictw z okazji 100-lecia dworca kolejowego w Przemysłu (patrz, "Wykaz... 94/95, s.42-44). Próby nawiązania przez klub łączności z p. J. Rożko zakończyły się fiaskiem; poprostu nie odpowiada na korespondencję. W czym tkwi sedno sprawy? Otóż, za dwa lata nasz klub będzie obchodził 15-lecie działalności. Byłoby pożądanym akcentem, aby z tej okazji przypomnieć naszego zapomnianego "poprzednika", i zebrać w formie publikacji to wszystko, co uchowało się w pamięci i na "papierze" z tamtych czasów do dziś.

I tu serdeczna prośba do Kolegów, zwłaszcza tych starszych wiekiem, być może także członków "Stalowego Szlaku", aby zechcieli podzielić się swoimi informacjami na ten temat. Mile będą widziane wszelkie dokumenty, może jakieś fotografie, wzmianki prasowe, pieczątki, spisane relacje i luźne wspomnienia. Pomóżmy zrekonstruować obraz tego klubu.

[KŻ]

Od nowego rozkładu jazdy w 1997 roku szwajcarska poczta i koleje SBB-CFF rozpoczęły wprowadzanie nowego systemu przewozu listów. Zrezygnowano z sortowania korespondencji w wagonach pocztowych w czasie przewozu. Przesyłki będą odtąd rozdzielane automatycznie w głównych centralach dystrybucji w Lozannie, Bernie i Zurychu oraz 10 centrach regionalnych i 11 pomocniczych, dokąd będą docierać pociągami pospiesznymi. Od

POŻEGNANIE Z AMBULANSEM

1999 roku reforma obejmie również przewóz paczek. Rozpisano już przetarg na dostawę 200 dwuosobowych wagonów-platform, przystosowanych do przewozu specjalnych kontenerów w pociągach kursujących z prędkością do 120 km/h.

Od ubiegłego roku koleje SBB-CFF systematycznie pozbywają się nadliczbowych ambulansów. W znacznej części są one „eksporto-

wane" przez fundację dobroczynną HIOB, która transportuje w nich pomoc humanitarną do Rumunii, Turcji i krajów byłej Jugosławii. Wagony pozostają do dyspozycji wymienionych krajów i tak np. w Rumunii będą w dalszym ciągu wykorzystywane jako ambulanse pocztowe, w Bośni służą jako wagony sanitarne.

M. JERCZYŃSKI

»Świat kolei« 3/98

POŻÓŁKŁE LEKTURY

W popularnej niegdyś serii wydawniczej Iskier zatytułowanej "Klub Srebrnego Kluczyka", w roku 1966 ukazała się powieść kryminalna Jerzego Edigeya pt. "Wagon pocztowy Gm 38552". Akcja osadzona w PRL-owskiej rzeczywistości. Tajemniczy złoczyńca wyspuje ukradkiem nasenne tabletki do butelek z piwem, którymi potem raczy się pospółku obsługa ambulansu. Gdy po konsumpcji wszystkie osoby tracą przytomność, "ktoś" kradnie znajdujące się w wagonie przesyłki wartościowe. Rozpoczyna się śledztwo w celu zidentyfikowania osobnika, który "nawarzył" tego piwa oraz odnalezienia skradzionych przesyłek. Fabuła, poza początkowym fragmentem, rozwija się powoli i razi dźwiękami. Książka raczej przeciętna, ale jest coś, co stanowi o jej atucie. Otóż autor dość fachowo i w szczegółach przedstawił pracę w ambulansach kolejowych; przepisy, zwyczaje i nawyki pracowników, sposoby wykonywania rozmaitych czynności pocztowych, jak; sortowanie listów, wydawanie i przyjmowanie worków z pocztą, itp. Jeśli ktoś interesuje się takimi sprawami, to polecam jej przeczytanie. (KŻ)

W powieściach Christie unosi się zawsze jakaś nieuchwytna aura grozy i tajemniczości, występują postacie dziwne i nietuzinkowe. Ulubionymi miejscami akcji są stare angielskie zamczyska, ustronne pensjonaty i hotele nadmorskie, wnętrza egipskich piramid, górskie pieczary. Bardzo często umieszcza Christie akcje swych utworów na statkach czy w pociągach. Są to więc środowiska jakby wyizolowane ze świata, tak, aby nic nie przeszkadzało w rozsuptywaniu krzyżówki. W sposób niemal doskonały osiągnęła to pisarka w swej powieści „Morderstwo w Orient-Expressie”, której filmową adaptację oglądaliśmy również na naszych ekranach. Nie dość, że rzecz dzieje się w pędzącym transkontynentalnym ekspresie, ale jeszcze pociąg utknął w zaspach. A mordercami okazują się wszyscy podróżni wytwornej salonki!

~ * ~
Na reprodukcji; angielski datownik z okazji setnej rocznicy urodzin Pisarki. Uwagę zwraca potrójny motyw; literatury, parowozu i słynnego ekspresu.

FILUMENISTYKA XXI WIEKU (dokończenie ze s. 1)

I na koniec jeszcze jedna uwaga. Uważam, że nie należy na wystawy filatelistyczne wprowadzać eksponatów z kartami magnetycznymi na takiej samej zasadzie, jak nie organizuje się wspólnych wystaw numizmatyczno – filatelistycznych lub z udziałem widokówek. Przykro byłoby doprawdy, gdyby na takich łączonych wystawach eksponaty filatelistyczne stanowiły dodatek do zbiorów z kartami telefonicznymi, bo ani filatelistyka nie zasłużyła sobie na takie potraktowanie, ani karty telefoniczne nie zasłużyły sobie aż na takie wyróżnienie. Recepta jest prosta: razem ale osobno.

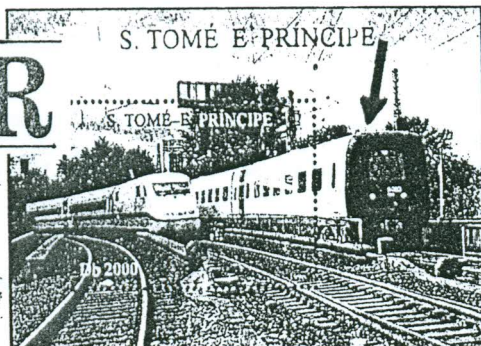
K. Żurawski

FLEXLINER

Tym razem gościemy w naszym cyklu pociąg typu flexliner, serii IC3D. Przypomnijmy, że w końcu listopada 1996 r.

przyjechał z Danii do Polski z promocyjnym pokazem. Celem było zaprezentowanie zestawu pasażerskiego nowej generacji, w związku z zamiarami PKP zakupu nowoczesnych jednostek do obsługi tras o zwiększonej prędkości. Pokaz się odbył, a sam pociąg zebrał w powszechnej opinii same superlatywy; prędkość do 180 km/h, napęd spalinowy lub elektryczny – do wyboru, modułowa konstrukcja członów zestawu, umożliwiająca błyskawiczne dzielenie pociągu na mniejsze jednostki – nawet podczas jazdy! Wagony są bezprzedziałowe, klimatyzowane, wyposażone w lotnicze fotele, telefony, fax, gniazda do komputerów, itp. Na życzenie klienta firma ADtranz może wyposażyć pociąg w wychylne pudła, umożliwiające pokonywanie zakrętów z większą prędkością.

Wydawało się więc, że oferta zostanie zaakceptowana przez Zarząd PKP. Tak się jednak nie stało. Dziś, po dwóch latach, sprawa wyboru typu pociągu dużej prędkości, nadal pozostaje otwarta. Czy w przyszłości flexlinery będą u nas jeździły, nie wiadomo. Będąc jednak skrupulatnymi dokumentalistami, odnotowujemy fakt pobytu jednego takiego pociągu w Polsce. Może nie jest to znaczący "polonik", ale warto o nim pamiętać. Prezentujemy powyżej znaczek Danii (1997) oraz blok z Wysp św. Tomasza i Książęcych, ukazujące ten pociąg.

NAJWYŻSZY W NIEMCZECH

Trzy datowniki okolicznościowe oraz jedna nakładka na maszynę frankującą, ukazały się w ubiegłym roku z okazji jubileuszu 100-lecia najwyższego mostu kolejowego w Niemczech, niedaleko Müngstern. Znaczek (Mi 1931) zaprezentowaliśmy wcześniej w Nowościach (IBT 38, s.11). Niestety, nie udało nam się odnaleźć bliższych in-

formacji związanych z tą konstrukcją, m.in. wysokości mostu. Warto też odnotować, że w IBT 35 na s.7, tenże most widnieje w serii datowników poczty Rumunii z 1993 r.

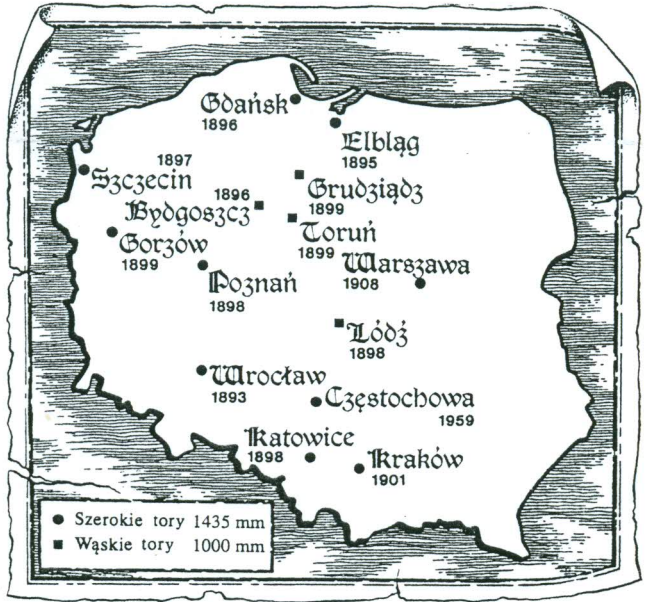

Tramwajem przez filatelistykę

100 LAT TRAMWAJU W ŁODZI

Mapka przedstawia miasta, w których funkcjonuje obecnie komunikacja tramwajowa. Daty oznaczają rok wprowadzenia tramwajów elektrycznych do eksploatacji. Wcześniej, w wielu miastach kursowały tramwaje konne, z wyjątkiem Łodzi. Tak więc burzliwy jej rozwój i tu dał o sobie znać; technika i postęp zawitały ze zdwojoną siłą. Mnóstwo wąskich i prostopadłe przecinających się ulic śródmieścia, stworzyło najbardziej zagęszczoną sieć tramwajową w kraju. Znaczne zaś uprzemysłowienie Łodzi i związana z tym konieczność przewozu ogromnych ilości ludzi do zakładów pracy i z powrotem, wymusiły niespotykany gdzie indziej rozwój sieci. Dlatego właśnie Łódź uważana jest przez wielu, za stolicę tramwajową Polski.

Pierwsze tramwaje elektryczne w Łodzi, będącej wówczas pod zaborem rosyjskim, ruszyły 23 grudnia 1898 roku. Były to tramwaje wąskotorowe (1000 mm), i takimi pozostały do dnia dzisiejszego. W 1899 uruchomiono pierwsze pociągi tramwajów podmiejskich. W praktyce oba systemy komunikacyjne po dziś dzień zachowały swoją odrębność. Ich budowniczymi i właścicielami były spółki prywatne. W latach 1915 - 1927 na liniach podmiejskich pojawiły się także tramwaje parowe. Po odzyskaniu niepodległości, powstały dwa przedsiębiorstwa zajmujące się eksploatacją tramwajów; Kolej Elektryczna Łódzka (miasto), oraz Łódzkie Wąskotorowe Koleje Dojazdowe (trakcja podmiejska). Oba przedsiębiorstwa połączyły się po II wojnie światowej.

Przez 100 lat sieć tramwajowa rozwinęła się znacznie. Tramwaje docierały do Ozorkowa, Zgierza, Pabianic, Lutomińska, Rzgowa, Tuszyń, Konstancynowa i Aleksandrowa. Planowano nawet budowę linii do tak odległych miejscowości, jak Piotrków Trybunalski i Koluszki. Obecnie w Łodzi i jej najbliższej okolicy znajduje się ok. 300 km torów tramwajowych, po których kursuje blisko 500 wagonów, głównie typu; 102 NaW, 803 N, 805 N, 805 Na oraz GT 6. Komunikację tramwajową prowadzi obecnie trzy przedsiębiorstwa; MPK Łódź Sp z o.o. - linie miejskie, Międzygminna Komunikacja Tramwajowa - linie do Ozorkowa, Zgierza i Pabianic, Tramwaje Podmiejskie - linia do Konstancynowa i Lutomińska. W perspektywie planuje się budowę szybkiego tramwaju oraz generalną modernizację taboru. Dziś w Łodzi zamyka się i likwiduje część nierentownych linii nadmiernie rozbudowanej sieci. W przyszłości tramwaje mają kursować tylko w śródmieściu, dalej pasażerów będą dowozić autobusy.

(...) Z woli Naszego Majestatu Najuroczyściej się stanowi Poniższy Tramwajowy Statut:

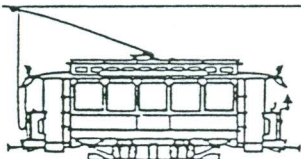
- 1) Pasażerowie wysiadając Dzieciom bilety swe oddają Tudzież gazety przeczytane.
- 2) Gdy tramwaj na „końcówce” Chłopaki mają dostęp wolny stanie, Do maszynierii na „placformy”; Nikt nie ma prawa im zabronić „Poruchać korbkie” i „podzwonić”.
- 3) Zakazujemy najsurowiej:
 - a) Jazdy przyczepnej, b) buforowej,
 - c) Na stopniach, d) „nogom nawieszonom” (I o to bowiem Nas proszono);
 - e) „Skikania” w każdej formie, f) zabaw I gier na szynach, g) figlów z prądem — I nie zgadzamy się z poglądem, Ze „śmyrgnąć na bok zawsze zdążem” (Tu Kulos, przyświadcżając wótorem, W podłogę stuknie swym kosturem), Jak również mamy wątpliwości Co do opinii Naszych gości, Ze „pod tranwajem elektryka W złoto kwardzieje, jak zapstryka”. (...)

"Na cmentarz żółta trójka wie dzie,
Do domu szóstka granatowa,
Zieloną czwórka się dojedzie
Do zielonego Helenowa
(...)
Piątka spod lasu, też zielona,
Lecz białym pasem przedzielona,
(...)
Dziesiątka jest niebiesko-biała,
Dwójka czerwienią fabryk pała,
(...)
Już nie pamiętam, jak ósemka...
Żółta z niebieskim? Czy w pasemka?"

O warszawskich i wrocławskich tramwajach śpiewano w piosenkach, natomiast tramwaje łódzkie zostały uwiecznione w poezji, przez najbardziej łódzkiego poetę Juliana Tuwima. Oba fragmenty pochodzą z poematu "Kwiaty polskie". Wynika z nich dobitnie, że "problematyka" tramwajowa nie była wielkiemu poecie obca. Można domniemywać, iż jako wyrostek w gronie rówieśników, często przemierzał łódzkie ulice tym środkiem komunikacji. A tak na marginesie. Uwagę zwraca oryginalny sposób znakowania linii; tarcze z numerem były malowane w różne barwy i desenie, co wówczas (lata 1902-20) w mieście zamieszkałym przez 60% analfabetów, było dla wszystkich zrozumiałe - jak podają autorzy opracowania (M.Z. Wojałski i W. Źródłak) w broszurze pt. "Z dziejów miejskich tramwajów elektrycznych w Łodzi".

100 LAT TRAMWAJU W ŁODZI

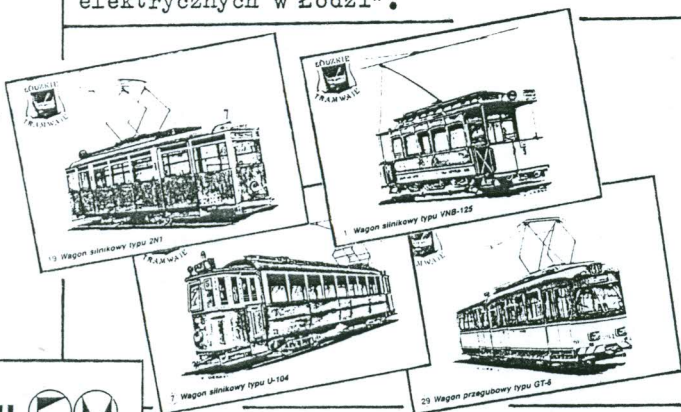

01.09.1998 ŁÓDŹ 1

WYSTAWA KOMUNIKACJI MIEJSKIEJ

01.09.1998 ŁÓDŹ 1

KARTKA POCZTOWA

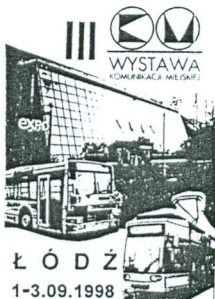
1898

1998

100 lat

komunikacji miejskiej w Łodzi

Od lewej, od góry projekty datowników; Herbrand GE 58, poniżej 805 N. Na ilustracjach kartek; Herbrand VNB 125 na tle budynku Filharmonii, obok tramwaj Siemens (promocja, 1996).

Wyżej zamieszczamy kilka kartek z łódzkimi tramwajami. Wydawane są cyklicznie w kompletach po 8 różnych sztuk. Do tej pory ukazały się trzy takie komplety, pozostałe w przygotowaniu.

Tory w Internecie

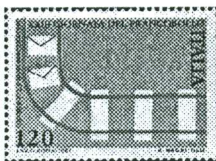
Czy Pendolino będzie jeździć po polskich torach, nie jest przesądzone, ale możemy obejrzeć je w Internecie na znaczku wydanym w 1988 roku.

Pod adresem www.geocities.com/SoHo/Museum/5968/index.htm znajdziemy katalog znaczków z Włoch, San Marino, Watykanu i Triestu. Stronę internetową założył Mygga. Numery katalogowe podawane są za katalogami Scotta i Yverta.

Obejrzymy najpierw niektóre znaczki włoskie. W dniu 15 grudnia 1939 roku wydano trzy znaczki, autorstwa G. Camettiego, z okazji stulecia kolei we Włoszech. Wszystkie trzy znaczki, wydrukowane metodą rotograwiturową, zawierają ten sam motyw (lokomotywa z 1839 roku „Bayard” (2-2-2) na linii Neapol - Portici i nowoczesny (w tamtych czasach) pociąg elektryczny ETR 200 „Littorina”), lecz różnią się kolorami (jasnoczerwony, purpurowy, jasnoniebieski) i nominałami (20c, 50c, 1,25L).

Numery katalogowe wg. Scotta i nakład: 410 - 10 mln, 411 - 15 mln, 412 - 3 mln. Innym oryginalnym znaczkiem jest wydany w dniu 29 listopada 1981 roku znaczek o numerze katalogowym wg. Scotta 1498. Przedstawia on na zielonym tle naszkicowane tory gdzie podkładami są koperty. Autorem jest P. Magri-Tilli. Jego nakład wyniósł 6 mln.

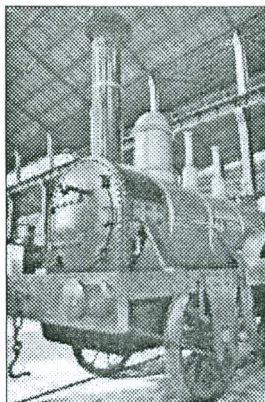
Na północ od Rzymu istnieje żyjąca z turystów i emisji znaczków republika San Marino. Wśród wielu znaczków o tematyce kolejowej mnie najbardziej zainteresowała seria 16 znaczków z okazji stulecia kina. Wydano ją 14 września 1995 roku w nakładzie 250 tys. sztuk. Seria przedstawia kadry z filmów: „Il Gattopardo”, „Allegro ma non troppo”, „Waleczne serce” i nas interesujący „Generał” z Busterem Keatonem.

Cztery kadry z Keatonem na tle lokomotywy wg. katalogu Scotta posiadają numery od 1338a do 1338d.

Na terenie Rzymu istnieje od roku 1929 kościelne państwo Watykan. Pośród wydawanych znaczków tu też możemy trafić na tematykę kolejową. Seria z podróży papieża przedstawia Jana Pawła II i fragmenty architektury odwiedzanych państw: Filipin, Papuy Nowej Gwinei, Sri Lanki i interesującej nas Australii, gdzie zobaczymy most kolejowy w Sydney.

ETR 450 „Pendolino”

Lokomotywa Bayard w Muzeum Komunikacji w Mediolanie, które także ma stronę w Internecie

Na tej internetowej stronie znajdziemy kolejowe znaczki z Wolnego Terytorium Triest (1947-1954), a także znaczki z delfinami i z Padani, czyli północnych Włoch.

SKARB ENTUZJASTY

Entuzjaści dróg żelaznych, mniej archaicznie miłośnicy kolejnictwa, a bardzo sentymentalnie przyjaciele kolei – to ludzie, którzy w jakimś przedziwnym sposobie wzięli swoje losy w własnie z koleją. Ale nie zawodowo, lecz w czasie wolnym, uprawiając jedno z wielu kolejowych hobby. Podobno takim fanem jest co trzeci Niemiec i co dziesiąty Anglik. A jak jest w Polsce? Statystyki na ten temat milczą. Jedni mówią o dwóch, inni o dziesięciu tysiącach ludzi przyznających się do hobbyistycznych związków z drogami żelaznymi. Dlaczego tak mało? Może dlatego, że często są oni postrzegani jako niegroźni wariaci. No bo jak i za co można kochać koleję? A można i to całkiem poważnie, działając w klubach, stowarzyszeniach, kołach. Tych też na razie nikt nie liczył, więc próbujemy my.

Prezentację, a właściwie wyliczanie zaczynamy od klubów modelarzy kolejowych, bo to właśnie one przecierały szlaki kolejowemu maniactwu, jeszcze w strukturach Ligi Obrony Kraju.

♦ Krakowski Klub Modelarzy Kolejowych

ul. św. Wawrzyńca 15, 31-060 Kraków
spotkania: poniedziałki 18.00–21.00, prezes: **Jacek Kołodziej**, korespondencja: KMKM, skrytka pocztowa 88, 30-960 Kraków

♦ Poznański Klub Modelarzy Kolejowych

ul. Fredry 13, 61-701 Poznań
spotkania: wtorki 16.00–19.00, prezes: **Ryszard Pyssa**

♦ Warszawski Klub Modelarzy Kolejowych

brak stałej siedziby
spotkania: wtorki 16.00–17.30 (Warszawa Główna, wejście przy kasie Muzeum Kolejnictwa), prezes: **Andrzej Brzozowski**, korespondencja: ul. Jaszowiecka 4 m. 9, 02-934 Warszawa, H. Wasilewski

Wszystkie one są członkami Polskiego Związku Modelarzy Kolejowych i Miłośników Kolei (ul. Fredry 13, 61-701 Poznań). Federacja ta zrzesza także:

♦ Bydgoski Klub Miłośników Kolei Żelaznych

ul. Gdańska 93, 85-022 Bydgoszcz

♦ Klub Sympatyków Kolei

ul. Helska 5, 54-315 Wrocław

♦ Pomorskie Towarzystwo Miłośników Kolei Żelaznych

ul. Osada Kolejowa 12, 81-220 Gdynia

♦ Stowarzyszenie Miłośników Kolei

ul. Dworcowa 2, 40-012 Katowice

spotkania: pierwsze niedziele miesiąca, prezes: **Andrzej Cichowicz**

Z PZMKiMK współpracuje:

Klub Miłośników Kolei przy Ostrowskim Centrum Kultury

ul. Wolności 2, 63-400 Ostrów Wielkopolski

spotkania: wtorki 17.00–20.00, prezes: **Piotr Bartz**

Jedyną ogólnopolską organizacją zrzeszającą fanów kolei jest:

Polskie Stowarzyszenie Miłośników Kolei

ul. Minska 16, 04-506 Warszawa

przewodniczący: **Paweł Mierostawski**

Skoro jesteśmy w mieście, gdzie miała swój początek „wiedienka”, to wymienimy te organizacje, które działają przy jej historycznej trasie:

Towarzystwo Przyjaciół Kolei Warszawsko-Wiedeńskiej

ul. 1 Maja 3/5, 42-200 Częstochowa

spotkania: raz w miesiącu (brak dokładnego terminu),

prezes: **Zdzisław Urbański**

Towarzystwo Przyjaciół Kolejki Wąskotorowej Piotrków-Sulejów

ul. Poprzeczna 15b blok 3 m. 50, 97-300 Piotrków Trybunalski

spotkania: soboty (praca w terenie),

prezes: **Zbigniew Molenda**

I tak dojechalibyśmy do organizacji, które skupiają entuzjastów naszych wąskotorówek:

♦ Stowarzyszenie Miłośników Elckiej Kolei Wąskotorowej i Trakcji Parowej

ul. Wąski Tor 1, 19-300 Elk

prezes: **Jarosław Franczuk**

♦ Stowarzyszenie Przyjaciół Kolejki Wąskotorowej

ul. Kolejowa 2, 75-108 Koszalin

prezes: **Roman Kłosowski**

♦ Koło Zakładowe Przewodników PTTK przy Muzeum Kolei Wąskotorowej

ul. Towarowa 7, 96-500 Sochaczew

przewodniczący: **Bogusław Mońka**

Z kolejami dojazdowymi jest często utożsamiana Warszawska Kolej Dojazdowa. Ona też ma swoich sympatyków:

♦ Klub Miłośników Elektrycznych Kolei Dojazdowych

ul. Świerkowa 1, 05-807 Podkowa Leśna

spotkania: niedziele 12.00–14.00,

prezes: **Tadeusz Gawroński**,

korespondencja: ul. Lipowa 3 m. 13, 05-800 Pruszków,

T. Gawroński

Nasz wykaz zamykają:

♦ Klub Zainteresowań PZF „Kolejnictwo”

prezes: **Krzysztof Żurawski**, korespondencja: K. Żurawski, P-34, 87-140 Chelmża

♦ PTTK Oddział Pracowników Kolejowych

ul. Kolejowa 23, 60-717 Poznań

(przyznaje Kolejową Odznakę Turystyczną)

Z pewnością nie są to wszystkie organizacje, których członkowie w ten lub w inny sposób sympatyzują z koleją. Wiemy, że działa Wschodnie Towarzystwo Miłośników Kolei Żelaznych, ale nie otrzymaliśmy od niego żadnych danych. Czekamy na nie, również od tych organizacji, o których jeszcze nie wiemy. I przypominamy, że jednym z odnośników serwera PKP jest:

Internetowy Klub Miłośników Kolei

<http://www.pkp.com.pl/>

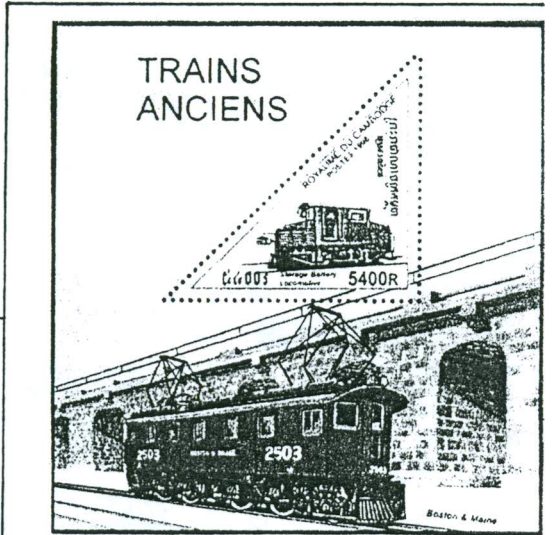
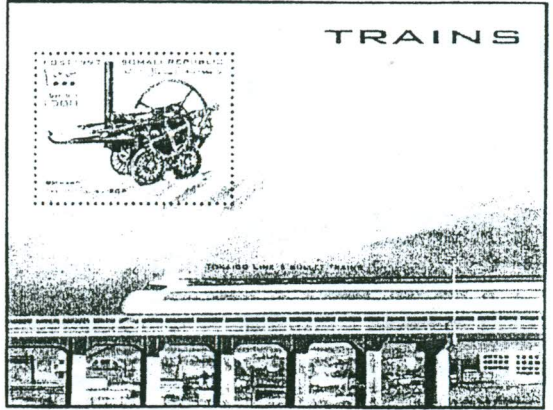
Tam też warto zajrzeć w poszukiwaniu przygód kolejowych.

MAREK MOCZULSKI

N O W Ś C I

- 1994 - GWINEA 1 zn: nadruk nowej wartości na zn. Mi 1292 100Fr - m.in TGV Atlantique
- 1996.09.01 - CHINY 4 zn: "Budowa linii kolejowych" 15, 20, 50, 100F - tunel, linia dwutorowa, most, dworzec
- 1997.08.04 - NOWA ZELANDIA - 6 zn. "Linie kolejowe" 40, 80c; 1; 1,20; 1,50-1,80S - widoki różnych linii kolejowych
- 1997.09.09 - PANAMA - 2 zn. i blok "5. Światowy Kongres - Kanał Panamski" 2x 0,45B; bl. 1,50B
- 1997.00.09 - SŁOWENIA - 1 zn. "50 rocznica włączenia Istrii i przybrzeżnych ziem Słowenii do Jugosławii" 50T - znaczek na znaczku - wiadukt kolejowy
- 1997.10.01 - JAPONIA - 1 zn. "Osobliwości w Tokio" 80yen - tęczyowy most w Yunkamomem
- 1997.10.24 - JAPONIA - 1 zn. "Japońskie piosenki ludowe" 50yen - dziewczynka na peronie
- 1997.11.17 - BOŚNIA I HERCEGOWINA - 1 zn. "50 lat linii Samac-Sarajevo" 0,35M - przebieg linii kolejowej
- 1997.12.15 - KRLD - 1 blok z serii /3 + bl./ "Nowy Rok" bl 80jon - m.in tygrys w pociągu
- 1997.12.16 - MOŁDAWIA - 1 zn. "Architektura" 10B - dworzec Tighina, wagony towarowe
- 1997 - ANTIGUA I BARBUDA - 6 zn. w ark. i blok "Lokomotwy" 6 x 1,65S, bl. 6S - różne parowozy, na marg. bloku Friedrich List i Robert Stephenson
- 1997 - ANTIGUA I BARBUDA - 1 blok "Lokomotwy" 6S - drewniany most kolej. nad rzeką Lyncher, na marg. Isambard Brunel, budowniczy mostu
- 1997 - SOMALIA - 6 zn. i blok "Koleje żelazne" 100, 200, 300, 400, 500, 700S, bl. 1000S - dawne parowozy i nowoczesne poc.
- 1997 - SZWECJA - 1 zn: - tramwaj
- 1998.02.13 - ONZ - 1 zn. z serii obiegowej /2/ dla agencji we Wiedniu 9S - metro przy Międzynarodowym Centrum we Wiedniu
- 1998.03.25 - SŁOWENIA - 1 zn. "100. rocznica urodzin Louisa Adamica" 26T - linia kolejowa, mapa, portret Adamica
- 1998 - ANGOLA - 3 zn. w bloku "Lokomotwy" 3 x 250000KZr - parowozy i lokomotywa spalinowa
- 1998 - CZAD - 1 zn. i 2 bloki "Osobistości" 600F, bloki 600, 2000F - Johannes van der Vaals, Alfred Nobel, parowozy
- 1998 - CZAD - 6 zn. w ark. i blok "150 lat kolei w Szwajcarii" - 6 x 350Fr, bl. 1500Fr różne lokomotwy
- 1998 - GHANA - 9 zn. w ark. i blok "Lokomotwy" 9 x 800c, bl. 5500C - różne parowozy
- 1988 - KAMBODŻA - 6 zn. i blok "Lokomotwy USA" 200, 500, 900, 1000, 1500, 4000R, bl. 5400R - różne lokomotwy elektr.
- 1998 - KOLUMBIA - 1 zn. z serii /2 ark po 12 zn./ "Osobistości" 500P - Maria Cano Marquez i parowóz
- 1998 - KRLD - 2 zn. w bloku 30, 50jon - na marg. tramwaje
- 1998 - SOMALIA - 5 zn. "Lokomotwy" 15, 90, 100, 250, 310F lokomotwy spalinowe
- 1998 - TANZANIA - 2 zn. w bloku 2 x 1000Sh - widok dworca kolejowego Kawloon w Hongkongu.

znaczków z motywem kolejowym
do roku 1984

WSCHODNIA AFRYKA

(KENIA,

TANZANIA, UGANDA)

OSTAFRIKANISCHE GEMEINSCHAFT

1935	36	x	☐
	42	x	☐
1938	62	x	☐
	63	x	☐
	69	x	☐
1949	84	x	☐
1969	181	x	☐
1971	217/20	S=4	☐
1971	Blok 1	P	☐
1974	278	x	☐
1974	280	x	☐

WYBRZEŻE KOŚCI

ŚLONIOWEJ

ELFENBEINKÜSTE

1906	21	x	☐
	22	x	☐
	23	x	☐
	24	x	☐
	25	x	☐
1959	208	x	☐
1965	284	P	☐
1966	293	P	☐
1975	478	P	☐
1978	567	x	☐
1979	606/10	S=5	☐
1979	611	P	☐
	=Blok 14	P	☐
1980	642/45	S=4	☐
1984	826/29	S=4	☐

WYBRZEŻE

SOMALII FRANCUSKIEJ

FRANZÖSISCHE SOMALIKÜSTE

1915	112	x	☐
------	-----	---	--------------------------

113	x	☐
114	x	☐
115	x	☐
116	x	☐
117	x	☐
118	x	☐
119	x	☐
120	x	☐

1924	132/37	S=6	☐
1942	211	x	☐
	212	x	☐
1943	246/59	S=14	☐
1943	260/61	S=2	☐
1956	311	P	☐
1956	312	P	☐

WYSPI

BOŻEGO NARODZENIA

WEIHNACHTS - INSEL

1963	11	x	☐
	15	x	☐
1972	39/54	S=16	☐
1973	59/60	S=2	☐
1979	116	x	☐
1981	139	x	☐
	140	x	☐

WYSPI COOKA

COOK - INSELN

1979	606	x	☐
1980	672	x	☐

WYSPI DZIEWICZE

JUNGFERN - INSELN

1949	88	x	☐
------	----	---	--------------------------

WYSPI GILBERTA

I LAGUNOWE

GILBERT UND ELLICE - INSELN

1949	54	x	☐
------	----	---	--------------------------

WYSPI SALOMONA

BRITISCHE SALOMON - INSELN

1949	76	x	☐
------	----	---	--------------------------

WYSPI ŚW. HELENY

ST. HELENA

1949	115	x	☐
------	-----	---	--------------------------

WYSPI

ŚW. KRZYSZTOFA

I NEVIS

ST. KITTS - NEVIS

1949	88	x	☐
------	----	---	--------------------------

WYSPI ŚW. LUCJI

ST. LUCIA

1949	134	x	☐
1983	612/27	S=16	☐

WYSPI ŚW. TOMASZA

I KSIĄŻĘCE

ST. THOMAS

UND PRINZENINSEL

1978	528	x	☐
	529	x	☐
1978	530	P	☐
	=Blok 17	P	☐
1982	762	x	☐
1982	808/13	S=6	☐
1982	814	P	☐
	=Blok 113	P	☐
1982	Blok 114	P	☐
	Blok 115	P	☐
	Blok 116	P	☐
1983	846	x	☐
	847	x	☐
	848	x	☐
	849	x	☐

WYSPI

ŚW. WINCENTEGO

ST. VINCENT

1949	157	x	☐
1983	680/95	S=16	☐

GRENADINEN

VON ST. VINCENT

1984	284/99	S=16	☐
1984	324/39	S=16	☐

WYSPI ZAWIETRZNE

LEEWARD - INSELN

1949	110	x	☐
------	-----	---	--------------------------

Do niniejszego biuletynu zostaje dołączony odcinek **6**
SPISU POCZTOWYCH AMBULANSÓW KOLEJOWYCH
RZECZPOSPOLITEJ POLSKIEJ 1921–1939
zawierający numery ambulansów od **347** do **413**

Redaktor naczelny: Krystian Żurawski
Skład komputerowy: Jacek Kowner
„Nowości”: Leszek Wincenciak
Tłumaczenia z EMS: Robert Tomański
Współpraca: Krzysztof P. Jankowski, Paweł Korcz, Artur Marsy,
Franciszek Sołga.
Adres do korespondencji: K. Żurawski,
P-34, 87-140 Chełmża
Wyk. SITK Bydgoszcz N. 160 egz. Cena 50 gr

Biuletyn sponsoruje:
Stowarzyszenie
Inżynierów i Techników
Komunikacji
przy węźle PKP w Bydgoszczy

